

24 stycznia 1927 r.

A240, 5/32

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4600.

Kl. 79 b 10.

„Universelle” Cigarettenmaschinen-Fabrik J. C. Müller & Co.
(Drezno, Niemcy).

Urządzenie do usuwania nabitych papierosów z bębna w maszynach papierosowych.

Zgłoszono 3 lipca 1925 r.
Udzielono 7 kwietnia 1926 r.

W maszynach do nabijania papierosów jest, jak wiadomo, stosowany bęben do nabijania, posiadający na obwodzie komory, do których w najwyższym punkcie obwodu bębna albo w pobliżu tegoż są wprowadzane tutki papierosowe po jednej do każdej komory. Następnie do tutek papierosowych zostaje w znany sposób wprowadzony tytoń, co musi się również odbywać w górnej części walca do nabijania, gdyż tutki przylegają tam do komory najlepiej, zaś w miarę tego, jak dana komora schodzi nadół, tutka papierosowa przylega do niej coraz to słabiej i w końcu oddziela się całkowicie od dna komory i opada na znaną osłonę blaszaną, która zapobiega wypadaniu papierosów z komór. Doświadczenie wykazało, że nabijanie może być skuteczniejsze dobrze

wtedy tylko, kiedy papieros przylega dokładnie do dna komory, czyli wtedy, gdy komora ta znajduje się w pobliżu najwyższego punktu obwodu bębna.

Nabite tytoń papierosy należy następnie usunąć z bębna. W tym celu pozostawiano przy dotychczasowych urządzeniach papieros w jego komorze tak długo, póki komora ta nie znalazła się u dołu bębna, poczem papieros opadał sam na przechodzącą pod bębniem taśmę przenoszącą. Nabity papieros musi zatem przebyć jeszcze wraz z bębniem znaczną drogę, aż do chwili opadnięcia na taśmę. Wobec tego, że bęben porusza się w podsuwach, mają miejsce, przy zwiększającej się stałe szybkości maszyn do nabijania papierosów i nie dające się uniknąć, silne uderzenia, które się prze-

noszą na nabite już papierosy, leżące swobodnie w komorach. Uderzenia te powodują rozluźnienie tytoniu w papierosach, wobec czego tytoń wypada z ich końców i powstają wadliwe wyroby. Niniejszy wynalazek usuwa tę niedogodność w ten sposób, że stosuje się sterowane chwytacze, które usuwają papieros z danej komory bębna bezpośrednio po ukończeniu procesu nabijania i przesuwają go na powierzchnię kierowniczą, która prowadzi papieros na zwykle stosowane urządzenie odprowadzające (np. taśmę bez końca). Działanie chwytaczy następuje po ukończeniu procesu nabijania, skoro bęben zostanie obrócony o jedną komorę dalej i znajduje się chwilowo w stanie spoczynku.

Fig. 1 przedstawia to urządzenie w zastosowaniu do maszyny do nabijania papierosów, fig. 2—w przekroju pionowym, zaś fig. 3—w widoku z przodu. Przy maszynie do nabijania papierosów znajduje się, jak wiadomo, zbiornik 1 z tytoniem; w zbiorniku tym są umieszczone zaopatrzone w kolce walce albo temu podobne urządzenia, które spulchniają i rozdzielają tytoń. Ze zbiornika 1 tytoń przedostaje się przez szparę w dnie na taśmę bez końca 2, prowadzoną walcami 3, 4, 5, 6, 7 i poruszającą się w kierunku strzałki. Taśma ta przechodzi pod zbiornikiem 1 w kierownicy 8, w której zostaje wygięta w kształcie litery U tak, że powstaje rynienka, do której opada tytoń ze zbiornika 1. Taśma z tytoniem przechodzi następnie do kształtownika 9, gdzie walec profilowany 10 nadaje tytoniowi kształt okrągłego pasma, które dostaje się przez tuleję prowadzącą 11 do łyżki 12, składającej się, jak wiadomo, z rurki, na którą zostaje nasunięta tutka papierosowa. Pasma tytoniu wchodzi przez wydrążoną rurkę łyżki do tutki papierosowej, poczem zostaje oddzielone od całego pasma przed łyżką 12.

Puste tutki papierosowe znajdują się w skrzyni 13, umieszczonej nad bębniem do

nabijania 14. Bęben ten posiada na obwodzie komory 15, z których każda służy do umieszczenia jednego papierosa. Tutki papierosowe 16 są wprowadzane w najwyższym punkcie obwodu bębna. W pobliżu najwyższego punktu przy 17, tutka papierosowa zostaje nabita tytoniem, przyczem w tym miejscu leży ona jeszcze na dnie komory 15. Po wprowadzeniu tytoniu do tutki i zsunięciu nabitej tutki z łyżki 12, bęben zostaje obrócony o jedną komorę dalej. Następnie stępolek popycha papieros do zderzenia ze ścianą prostopadłą do osi podłużnej komór, celem zupełnego wepchnięcia do tutki tytoniu, który z niej jeszcze nieco wystaje po obcięciu pasma.

Po dokonaniu tej czynności zostają wprowadzone w ruch chwytacze 18, leżące w żłobkach 19, biegnących naokoło bębna do nabijania. Żłobki są głębsze od komór, wobec czego nadchodzący papieros może przejść obok leżącego początkowo na dnie żłobka chwytacza (to położenie chwytacza przedstawione jest linią kreskowaną na fig. 2). Chwytacze są osadzone na wspólnej osi 20, do której jest przymocowana dźwignia sterownicza 21; swobodny koniec tej dźwigni jest połączony z trzonem mimośrodowym 22. Mimośród 23 jest nastawiony w ten sposób, że chwytacze 18 wychylają się w odpowiedniej chwili i wypychają na zewnątrz z danej komory 15 znajdujący się w niej gotowy papieros, który dostaje się do kanału kierowniczego 24, doprowadzającego papieros na przechodzącą pod bębniem taśmę bez końca 25. U wylotu kanału 24 jest przewidziana lekka klapka 26, która nakrywa nadchodzący papieros i nadaje mu prosty kierunek, przyczem odchyła się, gdy papieros styka się z taśmą transportową 25, która go zabiera ze sobą wskutek tarcia.

Taśma 25 bez końca jest wprowadzana w ruch walcami 27, których osie są napędzane zapomocą kołka linkowego 28. Na wale

29 mimośrodowo 23 jest osadzone koło czołowe 30, napędzane przy pomocy przekładni kołowej przez główny wał napędowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do usuwania nabitych papierosów z bębna w maszynach papierosowych, znamienne tem, że bezpośrednio po ukończeniu procesu nabijania i obróceniu bębna o jedną komorę sterowane chwytacze usuwają nabite papierosy z ich komór, gdy bęben pozostaje chwilowo w stanie spoczynku, i wprowadzają je na powierzchnię kierowniczą, która je doprowadza do urządzenia przenoszącego (np. na taśmę bez końca).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że są przewidziane dwa równoległe chwytacze (18), osadzone w pewnym odstępie od siebie na wspólnej osi i które wchodzi w kołowe rowki (19) bębna do nabijania (14), głębsze od samych komór, przyczem na osi (20) chwytaczy jest umieszczona dźwignia sterownicza (21), której koniec jest połączony z trzonem mimośrodowym (22).

„Universelle“ Cigarettenmaschinen-Fabrik J. C.
Müller & Co.
Zastępca: M. Brokman.
rzecznik patentowy.

Fig. 1

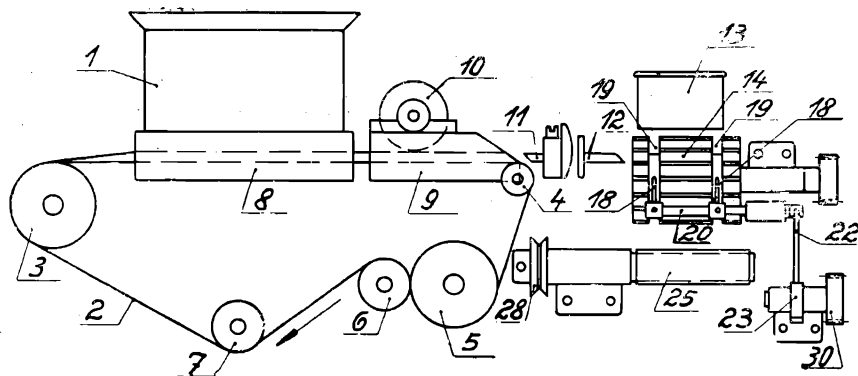


Fig. 2

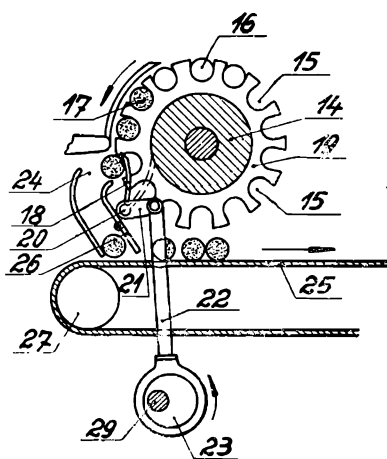


Fig. 3

